

РЕШЕНИЕ

№ 96

гр. София, 07.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 09.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **10773** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.268, ал.1 ДОПК.

Образувано е по жалба на Г. Б. П. срещу Решение №ПИ-242/27.06.2019 г. на и.д. директор на ТД на НАП- С., с което е оставена без разглеждане като недопустима жалба срещу действие по образуване на изпълнително дело №180441845 от 2018 г., предприети от публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., както и Съобщение за доброволно изпълнение /СДИ/ с изх. №С190022-048-0080289 от 15.05.2019 г., издадено от публичния изпълнител.

Релевира се, че наказателните постановления, въз основа на които е образувано изпълнителното дело са незаконосъобразни и постановени при съществени процесуални нарушения, поради което моли образуваното изпълнително дело да бъде прекратено, като недопустимо на основание чл.225, ал.1, т.2 ДОПК, а цитираните наказателни постановления да бъдат обявени за нищожни, евентуално обезсилени. Позовава се на разпоредбата на чл. 209, ал. 2 от ДОПК, в която са посочени изчерпателно изпълнителните основания, въз основа на които може да се предприеме принудително изпълнение от публичен изпълнител, в случая влезли в сила наказателни постановления. Твърди се, че не са му съставени актове за установяване на административно нарушение в негово присъствие, съгласно нормата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, нито са му били предявявани, съгласно чл. 43, ал. 2 от ЗАНН. Навежда доводи, че не са му връчвани НП. Моли съда да постанови решение, с което да отмени Решение №ПИ-242/27.06.2019 г. на и.д. директор на ТД на НАП- С..

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, чрез процесуален

представител поддържа жалбата и моли съда да я уважи. Изтъква, че съгласно чл.268 ДОПК се обжалват действията на публичния изпълнител, а в раздел „Действия“ било и образуване на изпълнително дело. Моли съда да отмени оспорвания акт. Претендира разноси.

Ответникът - директор на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите- С., чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Моли съда да потвърди оспорваното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Срещу Г. Б. П., е образувано ИД №180441845/2018 г., по описа на дирекция „Събиране“, за задължения по Наказателно постановление №34/28.07.2016 г. и Наказателно постановление №35/28.07.2016 г., издадени от Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури, в размер на 2 500,00 лв. /две хиляди и петстотин лева/.

В съответствие с разпоредбата на чл. 221, ал. 1 от ДОПК, на длъжника е изпратено Съобщение за доброволно изпълнение с изх. №С190022-048-0080289 от 15.05.2019 г., издадено от Д. С.- публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

На 17.06.2019 г. Г. Б. П. депозирал жалба в ТД на НАП- С. с вх. №С190022-000-029413/17.06.2019 г. чрез публичен изпълнител до Директора на ТД на НАП- С..

С оспореното Решение №ПИ-242/27.06.2019 г. на и.д. директор на ТД на НАП- С. е оставил без разглеждане жалба с вх. №С190022-000-0298413/17.06.2019 г. по описа на ТД на НАП С., подадена от Г. Б. П. с ЕГН [ЕГН], с адрес: област С., [населено място], [улица] срещу действие по образуване на изпълнително дело пред публичен изпълнител под номер №180441845 от 2018 г. и Съобщение за доброволно изпълнение /СДИ/ с изх. №С190022-048-0080289 от 15.05.2019 г., издадено от Д. С. - публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., като недопустима, поради липса на правен интерес. В решението си решаващият орган е приел, че Съобщението за доброволно изпълнение представлява задължително уведомяване на длъжника преди започване на изпълнителните действия, целящо да го запознае с образуването на изпълнително производство и да му даде възможност да плати доброволно установеното с изпълнително основание задължение. Посочено е, че видно от наименованието на акта, СДИ има характер на уведомление за съществуването на дължимо задължение. Този му характер се установява и от съдържанието на Съобщението. То не определя нито дължимостта и размера на задълженията, нито е основание за предприемане на принудително изпълнение по аргумент от чл. 209 от ДОПК. Освен, че не е пораждащ задълженията акт, както и че не е основание за образуване на принудителното изпълнително производство, съобщението само по себе си се явява негова /на процеса на принудителното изпълнение/ задължителна законова предпоставка, елемент от динамичния фактически състав на изпълнението и неизпращането му може да опорочи образуването изпълнително производство, но то не е акт, който едностранно определя материално правоотношение между адресата и адресанта. СДИ не е и същинско действие по принудително изпълнение, тъй като към тези действия органът може да пристъпи едва след като изпрати СДИ.

По делото е приета административната преписка, както и в хода на съдебното дирене са ангажирани допълнителни доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 268, ал. 1 ДОПК и от надлежна страна, поради което е допустима. Разгледана по същество е неоснователна. Оспореното решение е издадено от компетентен орган- директор на Териториалната дирекция на НАП- С., съгласно приложената Заповед №3869/10.04.2019 г. на Изпълнителния директор на НАП. При издаване на процесния акт са спазени относимите административнопроизводствени правила.

Съгласно разпоредбата на чл. 165 от ДОПК, събирането на публичните вземания се извършва въз основа на влязъл в сила акт за установяване на съответното публично вземане, издаден от компетентен орган, освен ако в закон е предвидено друго.

Съгласно чл. 220 и 221 от ДОПК изпълнителното производство започва с образуване на изпълнително дело, изпращане на съобщение за доброволно изпълнение, както и с налагане на обезпечителни мерки, съгласно чл. 221, ал. 4 от ДОПК.

Според новелата на чл.221, ал.1 ДОПК когато задължението не е изплатено в срок, публичният изпълнител пристъпва към изпълнение, като е длъжен да изпрати на длъжника съобщение, с което му дава 7- дневен срок за доброволно изпълнение. Приема се трайно в съдебната практика, че съобщението за доброволно изпълнение по чл.221, ал.1 ДОПК представлява подготвителен за изпълнителното производство акт, който не съдържа властническо волеизявление и не засяга правната сфера на длъжника. Действията на публичния изпълнител по образуване и започване на изпълнителното производство с изпращането на СДИ не представляват същинско предприемане на принудително изпълнение, доколкото такива са само действията в рамките на съответните изпълнителни способности. Тези действия не предпоставят пряко и непосредствено въздействие върху правната сфера на длъжника. Те не представляват властническо волеизявление, скрепено с възможността за държавна принуда, което едностранно да поражда или да е в състояние да породи промени в правната сфера на длъжника или на трети лица. Липсва им разпоредителна част, която директно да задължава адресата да се съобрази с дадените му предписания за поведение. Съобщението е подготвителен акт в изпълнителното производство и не представлява действие на публичния изпълнител, което по смисъла на [чл. 266, ал. 1 от ДОПК](#) да подлежи на обжалване. По изложените съображения и като е приел, че жалбата на Г. Б. П. срещу образуването на изпълнително дело и изпращането на съобщение за доброволно изпълнение е процесуално недопустима, ответникът е постановил законосъобразно и мотивирано решение.

Обратен извод не може да бъде обоснован с мястото на разпоредбите на чл.220 и чл.221 в раздел IV"Действия" от глава двадесет и пета "Принудително изпълнение" на ДОПК. В случая следва да се изхожда от характера на тези действия, който е подготвителен и уведомителен за длъжника. Липсва изискване действията по образуване на производство по принудително изпълнение и по изпращане на СДИ да бъдат обективирани в нарочен акт по чл. 226 от кодекса. Съобщението за доброволно изпълнение не създава задължения за длъжника, а има за цел да го уведоми за размера на неговото задължение, за изпълнителното основание, от което това задължение произтича и за последиците при неизпълнение в дадения срок- предприемане на принудително изпълнение чрез опис, изземване и продажба на движими или недвижими вещи или принудително изземване на парични средства, намиращи се у длъжника или трети лица.

Във връзка с доводите за нищожност на цитираните наказателни постановления в СДИ, въпреки че са въвн от предмета на настоящото производство, следва да се отбележи, че са били връчени на жалбоподателя, видно от отбелязването на приложените копия на НП. Предвид това, той е разполагал с гарантираната му в закона възможност /чл.59 ЗАНН/ да ги обжалва, при изтъкнатите съществени процесуални нарушения, свързани с несъставяне на АУАН в негово присъствие. В случая няма данни да са били обжалвани по реда на ЗАНН, респ. отменени от компетентния съд. Нещото повече, в същите НП изрично е посочено, че са влезли в сила. Предвид това нито публичния изпълнител може да ги отмени, респ. прогласи за нищожни, нито решаващият административен орган, нито съдът в настоящото съдебно производство.

Съдът намира за нужно за отбележи, че ако задълженото лице има искане за прекратяване на изпълнителното производство, то следва да го заяви първо пред съответния публичен изпълнител, който съгласно чл. 225, ал. 1 от ДОПК, разполага с компетентността да прекрати производството, ако счете, че възражението е основателно или да постанови отказ ако приеме обратното. Едва това действие на публичния изпълнител (прекратяването, респ. отказа), подлежи на обжалване по административен ред пред Директора на ТД на НАП- С.. В случая няма данни такива възражения да са правени от длъжника пред публичния изпълнител, а такива са наведени за пръв път в жалбата пред решаващия орган, в което разглеждането им би било недопустимо. Ето защо, настоящият съдебен състав намира, че жалбата следва да се остави без уважение.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1, вр. чл.144, ал.2 ДОПК оспорването следва да бъде отхвърлено.

При този изход на делото, с оглед направеното своевременно искане от страна на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, следва жалбоподателят да бъде осъден да заплати на НАП на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК юрисконсултско възнаграждение в размер от 300 лв. Така мотивиран, Административен съд София-град, III- то отделение, 73- и състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Б. П. срещу Решение №ПИ-242/27.06.2019 г. на и.д. директор на ТД на НАП- С..

ОСЪЖДА Г. Б. П., ЕГН- [ЕГН], да заплати на ТД на НАП- С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: